

flere af Stederne ingen Bolig have, men at man hidtil har hjulpet sig dermed, at man har faaet en Opfynsmænd ansat, som boede i et eller andet Hus i Nærheden. Imidlertid er der paa to af Stederne, nemlig ved Kongssøre Skov og ved Freerslev Hegn, for Diebliffet Vacance, og de Huse, som de tidligere Opfynsmænd have boet i, kan man ikke disponere over, idet de ere privat Eiendom, og den sandsynlige Følge deraf vilde altsaa blive, at de Opfynsmænd, som maatte blive ansatte, kom til at bo meget fjernt fra Skovdistriktet; men det er aabenbart, at det er lidet i Tjenestens Interesse, at Skovløberen ikke boer umiddelbart ved den paagjældende Skov. Jeg beklager, at man har villet negte 200 Kr. til Tilfyn med Vilt- og Jagtveien i Jægersborg Dyrehave. Jeg synes, det maa erkjendes, at Statskassen allerede har vundet en god Besparelse i 1882, da Wildfogedposten blev inddraget og samtlige Forretninger henlagte under Skovfogden ved Klampenborg. Men naar man tillige vil have, at Opfynsmændene skal have Opfyn med saa stærkt befærdede Veie, der ligge Mile borte fra den egentlige Skov, saa er han ikke istand til at gjøre det fyldestgjørende, naar han skal passe det, som dog egentlig er det Hovedsagelige, nemlig selve Driften af Skoven. Der er vist Intet saa lidet økonomisk som at have Tilfyn med Veiarbejder, som ikke i alle Henseender er teknisk kyndigt. Hvad Forslaget om Gftergivelse af Laanene til Lynæs og Hundested angaar, er det jo Forhold, der have været omtalte under Indenrigsministerens Budget. Jeg skal indrømme, at det har ikke meget stor finantsiel Betydning for de paagjældende Laantagere, om de faae denne Bevilling eller ikke, idet man jo hidtil, som billigt var, har hjulpet dem paa en anden Maade; men jeg synes, at det har mindre praktisk Betydning for Statskassen, at man vedtager dette Vædringsforflag, da man dog kan sige sig selv, at hverken Renter eller Kapital ville vi nogenfinde faae ind, og den Omstændighed, at et saadant Laan tynger paa de paagjældende Beboere, utvivlsomt altid virker som et hæmmende Tryk, som man derfor ogsaa snarest kunde ønske hevet. — Udvalget er enigt i den Udtalelse, som den ærede Ordfører oplæste. Vi for vort Vedkommende have dermed villet sige ligesom Flertallet, at vi ikke mente, at Koloniallovens § 57 indeholdt Bemyndigelse til den Anvendelse af Statskassens Midler, som der er omtalt. Vi have det Indtryk, at den Gang man vedtog Kolonialloven, har man ikke i allerførste Grad tænkt paa Forhold af den Beskaffenhed, som desværre senere ere indtraadte. Man har ikke den Gang tænkt paa

de aldeles exceptionelle Forhold, som senere ere indtrufne. Vi have derfor fundet det meget naturligt, at den høitærede Finantsminister har søgt gennem et særligt Lovforflag at tilveiebringe en jærlig Bemyndigelse til at faae disse Forhold ordnet, og vi beklage meget, at det ikke er lykkedes at faae det paagjældende Lovforflag vedtaget og derved faae en ogsaa for Kolonierne tilfredsstillende Ordning gennemført.

Finantsministeren (Gstrup): Vædringsforlaget Nr. 1 gaar ud paa at nedsette det Beløb, der er forlangt til Ombygning af et Stykke Kirkegaardsmur, med omtr. 1,500 Kr. Ved Kirkesynet er det paagjældende Stykke Mur udsat til Ombygning, og det er tillige udtalt, at det vilde være ønskeligt, at Ombygningen skete saaledes, at der istedetfor en temmelig upaalidelig, løs Stenmur kom en muret Kampstensmur. Som Kirke-eier er Staten altsaa forpligtet til at gjøre Noget; men den er ganske vist ikke forpligtet til at gjøre Mere end at sætte det Nuværende istand. Naar det ærede Udvalg nu har foreslaet og, som jeg antager, det ærede Thing ogsaa vil vedtage at nedsette dette Beløb, saa skal jeg bestræbe mig for at faae en forsvarlig, solid Mur bygget for det nedsatte Beløb; men dersom det ikke lykkes mig, maa man finde sig i, at der indtil videre kun bliver staaende et upaalideligt, løst Stengjærde med Jorderyl indefra, hvorved vi altsaa ville have Sandsynlighed for Nar efter Nar at maatte gjentage den samme Bevilling. Vedtagelsen af Vædringsforlaget skal jeg altsaa ikke modsætte mig. — Naar Udvalgets Flertal ved Vædringsforlaget Nr. 3 har negtet at gaa ind paa, at der ved den paagjældende Kirke bygges et Vighus i Forbindelse med et Materialhus, som mangler, skal jeg udtale min Beflagelse derover, fordi jeg anser Vighuse ved Landsbykirker for at være et særdeles stort Gode, vel at mærke ikke for de Velhavende, ikke for Herremænd og Gaardmænd, men for Smaaafarsfolk, som, naar Dødsfald indtraffer i Familien, som bekendt i Reglen ikke have andet Valg end enten at beholde Liget i Stuen eller at kaste det ud i et Udhus. Jeg kan iøvrigt meget godt gaa ind paa den Betragtning, at det ikke blot er Kirkeieieren, som passende kan tage et Hensyn hertil, men at ogsaa Kommunen kan tage et saadant Hensyn, og at det altsaa vilde være ganske rimeligt, at der ogsaa fra Kommunens Side ydedes Noget i saa Henseende, og jeg vilde ret ønske, at det ærede Udvalg, hvis Ordfører jo udtalte denne Tanke, vilde til 3die Behandling stille Sagen saaledes, at Tilveie-